

Babička nemusí být vaše příbuzná

Nemocnici Milosrdných bratří. „Odešla jsem do důchodu, manžel zemřel acítla jsem se sama. Klub důchodců není nic pro mě. Většina žen tam rozebírá své nemoci ajá nechci být nemocná!“ směje se. „Syn našel na internetu kontakt na Centrum pro rodinu asociální péči. Zapár dní jsme se sešly Vybíralovou. Vysvětlila mi, co projekt babičkovství obnáší, a dala mi kontakt na tři rodiny. První dvě se mi nezamlouvaly, bydly totiž příliš daleko, ale sHonovými jsme si okamžitě porozuměli. Sdětmi přijdu na jiné myšlenky aje mi dobře.“

šla aoděti se celý den starala.“ Děti měly podobný režim jako ve školce. Dopoledne si četly, kreslily a modelovaly z plastelíny. V poledne babička ohřála oběd apoodpoledním odpočinku si hrály oblíbenou hru Zpohádky do pohádky. „Babička mě naučila vyslovovat r,“ říká pyšně šestiletý Kuba, kterého čeká odzáří škola. Odkamaráda ve školce pochopil špatnou výslovnost, atak dochází na logopedii. „Když byl nemocný ajá sním byla doma, cvičili jsme správnou výslovnost formou hry. Je to velice bystrý chlapec a povzbuzovala jsem

Náhradní babička je členem rodiny

Máte malé dítě, chcete jít do práce, ale nemáte babičku, která by mohla vnučce pohlídat? Soukromá školka či chůva jsou pro vás příliš drahé? Vbrněnském Centru pro rodinu asociální péči vyhledávají takovým rodinám náhradní babičku.

„Inspirovali jsme se zkušeností z Vídně. Služba Oma Dienst tam ročně propojí kolem šesti set rodin ababiček, unás vBrně jsme zatím seznámili kolem sto osmnácti zájemců,“ vysvětluje Gabriela Vybíralová zCentra pro rodinu a sociální péči. „Výrazu ‚adopce‘ se ovšem vyhýbáme. Babička není bezbranný tvor, který potřebuje adoptovat. Je to žena, která má co nabídnout a uplatňuje své životní zkušenosti. Setkáváme se se zájemkyněmi asrodinami, které mají zájem oslužbu náhradní babičky aspolečně zjišťujeme, jestli lze skloubit jejich možnosti apředstavy.“

S dětmi je mi dobře

Štěstí na vlastní babičku neměli ani Jakub aJulinka Honovi zBrna. „Vlastní babičky sice máme, ale manželčina matka ještě pracuje amoje bydlí dvě stě kilometrů daleko,“ říká jejich otec Stanislav Hon. „Před rokem jsme četli vBystrckých listech o projektu Trojlístek a druhý den jsme kontaktovali Centrum pro rodinu asociální péči. Paní Vybíralová nám zprostředkovala setkání s paní Krejčí, která bydlí vBystrci pár ulic odnás.

Pozvali jsme ji knám na návštěvu. Děti se zpočátku ostýchaly, ale posléze se sbabičkou tak spřátelily, že ji nakonec ani nechtěly pustit domů,“ vzpomíná pan Stanislav.

„Vbřeznu to bude rok, co se sbabičkou scházíme. Někdy přijde ona knám, jindy pozve děti ksobě domů. Dohodli jsme se, že jí zaplatíme padesát korun zahodinu hlídání, což je podstatně nižší cena než vkomerčním prostředí,“ říká Kateřina Honová.

„Jak si to rodina sbabičkou domluví, je značně individuální,“ říká Gabriela Vybíralová. „Některé babičky peníze odmítly avyhovuje jim třeba pomoc snáku-pem, odvoz klékaři nebo že jim tatínek poseká zahradu.“

„Vlastní vnučata jsem vychovávala odkolébky adnes už jsou dospělá,“ vzpomíná babička Dagmar Krejčí, která dříve pracovala jako recepční vbrněnské

Sbabičkou si nejraději čteme pohádky...

Babička mě naučila er

Kuba s Julinkou chodí do školky. Zůstanou-li rodiče děle v práci, babička je vyzvedává. Nyní na jaře jdou často na hřiště či na procházku. Babička učí vnučata poznávat stromy arostliny.

„Nerozlišujeme mezi vlastní a náhradní babičkou,“ říká Kateřina Honová. „Často nám paní Krejčí pomůže víc než naše vlastní babičky. Jednou jsem ji kontaktovala všest ráno, když děti náhle onemocněly. Ochotně při-

ho, že to určitě dokáže. Dnes už er vyslovuje správně,“ říká náhradní babička.

Každá si s rodinou neporozumí

Každé tři měsíce se Dagmar Krejčí setkává vCentru pro rodinu asociální péči sjinými adoptivními babičkami anavzájem si vyměňují zkušenosti. „Některé ženy jsou zrole babičky rozčarované, protože nenaplnila jejich očekávání. Babička třeba nesouhlasí, že rodiče svým dětem všechno dovolí, jindy se rodině nelíbí babiččiny výchovné metody.

Občas se stane, že se babička srodinou rozejde. Gabriela Vybíralová se však oběma stranám snaží vyjít vstříc azprostředkuje setkání s jinou rodinou. Několikrát se však stalo, že paní na roli babičky úplně rezignovala. „Oto více si vážím, že si sHonovými rozumím. Velkou roli tu hraje výchova, děti jsou vedeny kúctě kešťáři,“ říká Dagmar Krejčí adoufá, že se zbabičkovství bude ještě dlouho těšit.

Jiřina Pouzarová
Foto autorka

...a hrajeme naši oblíbenou hru Zpohádky do pohádky

CENTRUM PRO RODINU ASOCIÁLNÍ PÉČI je neziskovou organizací zřízenou brněnským biskupstvím. Již od roku 1992 nabízí rodinám volnočasové, vzdělávací a poradenské programy a podporu v obtížných životních situacích. (Více informací najdete na www.crsp.cz)